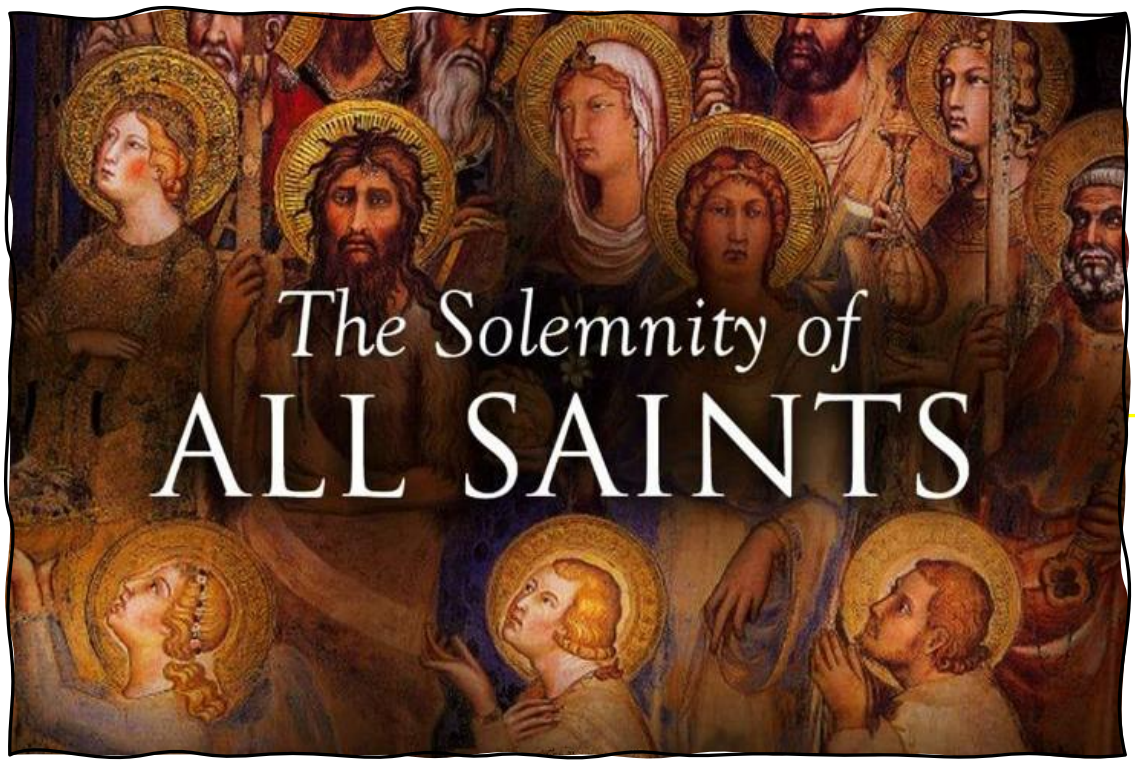

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелтауні та Айлі

Ceann Loch Chille Chiarain

1 листопада 2026 року

Урочистість Всіх Святих

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

31-й тиждень звичайного часу

Понеділок: **Свята меса, 10:00; Свята меса 18:00**

Вівторок: **Реквіємна меса** для Люсі Каннінгем**, 13:00**

Середа: Поклоніння та молитва в середині ранку, 9:30; **Свята меса, 10:00**

Кава та обговорення в Chapel House, 10:30

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Наступних вихідних:

Субота, 7 жовтня, Вічна меса, 18:00

Неділя, 8 листопада, *32-га неділя за звичайним часом,* Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли на прохання.

Єпископальна церква Святого Колумби, Бріджend, острів Айла

15 листопада – Усі святі: **Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

Такі люди, що шукають твоє обличчя, о Господи.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.
Приходьте до Мене, усі, хто трудиться і обтяжений, каже Господь,
і я дам тобі відпочинок.
Алілуя.

Антифон причастя

Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.
Благословенні миротворці,
бо вони будуть названі дітьми Божими.

Блаженні ті, кого переслідують заради праведності,
бо їхнє — Царство Небесне.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК: ВШАНУВАННЯ ВСІХ СВЯТИХ ДУШ

2 ЛИСТОПАДА 2026 РОКУ

Вдячний мертвим

Вшанування Дня Всіх Душ, як цю дату зазвичай називають, сягає середини XI століття, коли монастирські громади почали щорічно відзначати день молитви за своїх покійних членів. Цей звичай поширився на навколишні громади, і зрештою його прийняла світова церква. Святкування відрізняються від культури до культури, але під усім цим ховається глибока повага і вдячність до тих, хто був до нас і освітлив нам шлях, а також надія, що ми зможемо зустріти їх знову в майбутньому житті. Отже, у цей «День мертвих» ми святкуємо життя — життя, яке було раніше, яким ми насолоджуємося зараз, і яке має прийти.

Сьогоднішні читання: Ісая 25:6а, 7-9; Римлянам 5:5-11; Матвія 11:25-30. *«Це Господь; ми чекали на Нього; радіймо і радіємо Його спасінню.»*

ВІВТОРОК: ФАКУЛЬТАТИВНА МЕМОРІАЛ СВЯТОГО МАРТІНА ДЕ ПОРРЕСА, РЕЛІГІЙНИЙ

3 ЛИСТОПАДА 2026 РОКУ

Вид не гірший у задньому ряду

Царство Боже, як навчав Ісус, перевернуло цінності з ніг на голову. Хочеш бути великим? Спробуй служити іншим, а не собі. Хочеш бути першим? Потім дійди до кінця і спробуй допомогти там. З цієї точки зору ми також можемо мати безстрашну і проникливу мудрість. Коли черний настоятель святого Мартіна де Порреса одного разу зробив йому зауваження за догляд за пораненим у власній кімнаті, він відповів: «Пробач мою помилку і, будь ласка, навчи мене, бо я не знав, що заповідь послуху важливіше за благодійність.» Як святий Мартін, спробуй ставити Бога і ближнього вище за себе і спостерігай, як відбуваються великі справи.

Сьогоднішні читання: Филип'ян 2:5-11; Луки 14:15-24. *"'Виходьте на дороги і живоплоти і нехай людей заходять, щоб дім Мій був наповнений.'"*

СЕРЕДА: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО КАРЛА БОРРОМЕО, ЄПИСКОПА

4 ЛИСТОПАДА 2026

Прості знаки

Середньовічні монахи часто голили верхівку голови і залишали кільце волосся навколо краю шкіри голови — практика, звана *тонзурою* — як знак скромності. Щоб зігріти лису частину голови, вони носили тюбетейки, які називали *цукетто* — які й досі носять духовенство. Святий Карл Борромео, кардинал-архієпископ Мілана з 1564 по 1584 рік, був пострижений у віці 12 років. Він виріс і став важливою фігурою Контрреформації і виступав за аскетизм у зовнішності та практиці. Як можна зменшити надмірності у власному житті?

Сьогоднішнє читання: Филип'ян 2:12-18; Луки 14:25-33. *«Хто не понесе свій хрест і не прийде за Мною, не може бути Моїм учнем.»*

ЧЕТВЕР 31-ГО ТИЖНЯ

5 ЛИСТОПАДА 2026 РОКУ

Роби, що можеш

Мати Тереза казала, що не додає; вона віднімала — і не говорила про арифметичні навички. Вона зазначала, що в грі оцінювати успіх служіння цифрами ніколи не виграєш. Загальна кількість тих, хто потребує, завжди перевищить ваші зусилля наздогнати її. Хоча її Місіонери Милосердя допомогли сотням тисяч — можливо, мільйонам — людей, вони не можуть охопити всіх. Якщо, однак, як вона, кожна людина, якій ви допомагаєте, стає іншою, віднімається з маси страждань, гра з цифрами змінюється — особливо якщо вважати кожного з них дитиною Божою. Намагаючись задовольнити голод світу,

не обов'язково робити все, але ви можете щось зробити.

Сьогоднішні читання: Филип'ян 3:3-8а; Луки 15:1-10. *«Яка жінка, маючи десять монет і втративши одну, не запалила б лампу і не обшукала будинок, ретельно шукаючи, поки не знайде її?»*

П'ЯТНИЦЯ 31-ГО ТИЖНЯ

6 ЛИСТОПАДА 2026 РОКУ

Тримай себе відповідальним — інші це зроблять

Ті, кому довірено керувати багатством інших, економили на кутах і займалися хитрощами ще задовго до часів Ісуса і його історії про хитрого управителя. Велике багатство приносить із собою велику спокусу, але багато дуже розумних людей не усвідомлюють просту істину: чесність, якщо її продають, дуже важко повернути. Це вимагає щирого каяття і готовності виправити провину. Якщо у вашому житті є сумнівні справи, сьогодні буде гарний день, щоб виправитися і розрахуватися.

Сьогоднішнє читання: Филип 'ян 3:17-4:1; Луки 16:1-8. *"Розкажи мені про своє керівництво, бо ти більше не можеш бути моїм менеджером."*

СУБОТАДЕНЬ 31-ГО ТИЖНЯ

7 ЛИСТОПАДА 2026 РОКУ

Підсумуйте гроші

Слово *«маммон»* походить від латинських, грецьких і арамейських слів, що означають «багатство» або «багатство» — хоча його єврейське походження, можливо, також означало «те, на що довіряєш». Але довіра до мамона — це справді слизька доріжка, уособлена, як і в Новому Завіті, як фальшивий бог. Твори від *«Королеви фей» Едмунда Спенсера*, де Маммон керує печерою світського багатства, до «Минулого і сьогодення» Томаса Карлайла, де він вводить фразу «Євангеліє мамонізму» для опису матеріалізму XIX століття, застерігають від жадібності. Будьте обережні з довірою до багатства.

Сьогоднішні читання: Филип'ян 4:10-19; Луки 16:9-15. *"Мій Бог повністю забезпечить вас усім необхідним відповідно до Його славних багатств у Христі Ісусі."*

Читання до урочистості Всіх Святих

Одкровення 7:2-4, 9-14

Джерелом рятівної сили є Бог, який створює, підтримує і любить світ.

Псалом 24:1 до н.е.-2, 3-4аб, 5-6

Чисті серцем можуть побачити Господа, який створив Землю і всю її повноту.

1 Івана 3:1-3

Ми — діти Божі. Ті, хто вірить у це, зберігають себе чистими духом.

Матвія 5:1-12а

Віддані серцем благословенні баченням Бога і майбутнього царювання.

Слова на Слові

*

Давайте почнемо сьогоднішні роздуми з вірша Збігнєва Герберта. Мало хто жив саме так, як планував, і смерть завжди перериває наше існування. Поет пише про це так:

(.)
У мене не буде часу
щоб загладити провину перед тими, кого я образив.

і не вибачатися перед усіма цим
якому я завдав шкоди
тому моя душа сумує
Моє життя
Має повернутися до замкнутого кола
близько, як добре складена соната
і тепер я бачу чітко
За мить до коди
Розірвані акорди
несумісні кольори та слова
Галас дисонансу
Мови Хаосу
чому
має моє життя
Не було схоже на кільця по воді
початок, пробуджений у незбагненних глибинах, що зростає
розташовуючи себе у кільця, кроки, складки
щоб спокійно померти на твоїх незбагненних колінах
(З. Герберт, *бревіарій*)

* *

«Я не святий» — це речення, яке ми, мабуть, неодноразово говорили про себе. Ми добре знаємо свої недоліки і недоліки. Ми також знаємо про великі вчинки і велику любов святих. Ми маємо приклад нашого Господа і Господаря.

Навколо поняття святості виникло багато непорозумінь. Часто причиною є нещира агіографія, тобто життя святих, написані так, ніби відомі святі вже народилися святими.

Перші християни називали себе святими, тобто тими, кого викупив Христос, купив Його кров. Сам святий Павло часто використовує цей термін щодо вірних християнських громад, хоча добре знає їхні недоліки. «Насправді повідомляється, що серед вас є сексуальна розпуста, і такого роду, якого немає навіть серед язичників (...). Хіба ви не знаєте, що трохи закваски заквасує весь грудок? Очистите стару закваску, щоб стати новим грудком, бо ви справді безопрісні. Бо Христос, наш пасхальний ягня, був принесений у жертву. Тож святкуємо це свято не старою закваскою, закваскою злоби і зла, а безопрісним хлібом щирості і істини» (1 Кор 5:1.6-8).

Вірні освячені, вони святі, але мають ставати все більш святими. Їм дається програма; святість дарується їм, але також призначається як завдання.

Перші християни знали, що їхнє покликання і благодать накладають на них обов'язки. Вони не хотіли жити точно так, як інші, ті, хто не вірив у Бога, чиїм богом був живіт або гроші. Вони хотіли бути іншими, відокремлюватися від тих, хто казав: «Якщо мертві не воскреснуть, 'Давайте їстимо і п'ємо, бо завтра помремо'» (1 Кор 15:32).

У всій своїй поведінці вони прагнули бути святими, і їхнім прикладом був Ісус, істинний Бог і істинна людина, який міг любити навіть до смерті. Вони прагнули жити так само, служачи Богові та ближнім. Багато з них справді знайшли смерть.

Можна з упевненістю сказати, що справжній святий — це справжній християнин, звичайна віруюча людина.

Святий Франциск де Саль (1567–1622), засновник монахинь Візитації, через свої аскетичні твори поширював принципи внутрішнього життя та прагнення до досконалості для мирян. Не дивно, що він також був дуже затребуваним духовним наставником. Одного дня до нього прийшла побожна пані з питанням, що їй робити, щоб стати святим? Вона очікувала довгих, серйозних роздумів, точних настанов, надзвичайних аскетичних вправ. Натомість святий сказав їй цілком буденно: «Пані, надалі слід тихіше зачиняти двері!»

Святий — це звичайна людина, яка живе своєю вірою без «або... або». Для них бути християнином — це не тягар, а радість. Допомога ближньому і відвідування Святої Меси — це не тягар і не обов'язок, а просто звична справа. Вони не люблять демонструвати свою побожність; це потреба їхнього серця. Вони також мають серце для тих, кого відкинули і відкинули, хто бідний і голодний. Вони мають мужність захищати свою віру публічно, де б вони не жили і працювали. Вони також не втрачають віру, коли їх спіткала хвороба чи інші страждання. Вони витримують, сповнені довіри, навіть ті моменти, коли почуваються покинутими Богом. Серед нас таких святих більше, ніж ми думаємо. Ісус дає нам силу — якщо тільки ми готові прийняти Його благодать.

* * *

- *Не дозволяйте вашому погляду затуманювати ті, хто прагне «вершини» і думає, що завжди може вирішувати і правити.*
- *Не дозволяйте тим, хто багато говорить, але зневажає тих, хто бідніший за себе.*
- *Не дозволяйте своїм мисленням затуманюватися тими, хто має вузький світогляд, але водночас змушуйте інших приймати їхні погляди.*
- *Не дозволяйте тим, хто перестав мріяти і вірити у вічне Царство, позбавляйте себе надії.*

(Р. Брайтенбах, *Sechs-Minuten-Predigten*)

У любові Христові,
Отець Ентоні

Божий провідник

Відносини з ангелами: бути ближчими до наших охоронців

Розділ 16

ЗУСТРІЧ ІЗ ДЕМОНАМИ – СВІДЧЕННЯ

У дитинстві я пережив низку подій, які навіть зараз мені важко пояснити природно. Озираючись назад, я переконаний, що ворог душ хотів, щоб моє життя закінчилося ще до того, як воно справді почалося.

Одного сонячного дня, коли мені було близько чотирьох чи п'яти років, я зайшов у будинок із саду, несучи кабель, який знайшов зовні. На одному кінці був вилка; інший був перерізаний, залишивши оголені, потерті дроти відкритими. Коли я зайшов у будинок, я пройшов повз маму у дверях. Вона виходила повішати білизну в саду і не помітила, що я нісу.

Поки вона була на вулиці, я вставив вилку в розетку і взяв відкриті дроти — по одному

в кожній руці. Ланцюг закрився. Електрика пройшла крізь моє тіло.

Мої руки почали палати. Я не міг відпустити; м'язи заблокувалися в скороченні. За кілька хвилин спазм охопив усе моє тіло. Біль був невимовним. Я не міг кричати. Я не міг рухатися. У тиші я помирав.

Це тривало достатньо довго, щоб чорний дим піднявся з моїх обпечених рук. З саду мама побачила дим із відкритого вікна і побігла всередину. У той жахливий момент вона не схопила мене — слава Богу — а схопила кабель і витягла його з розетки. Я впав.

Я прийшов до тями через кілька тижнів. Лікарі сказали, що моє виживання — це диво. Вони пояснили, що серце дитини мало б впасти в смертельну аритмію за лічені секунди. Мені довелося знову навчитися ходити, говорити і жити. Шрами залишилися на моїх руках. Багато обпеченої шкіри та плоті довелося видалити. Після операції мої руки загоїлися краще, ніж хтось очікував, хоча сліди залишилися.

Коли я нарешті почав одужувати, сталася ще одна аварія.

Я підійшов до столу, на якому стояв піднос із свіжим чаєм і кавою, приготованими для гостей моїх батьків. Там також лежав лимон. Потягнувшись до нього, я взяв піднос рукою і вилив на себе обпечений вміст. Моє торс, права рука і нога були обпечені. Знову відчував жахливий біль. Знову лікарня.

До сьогодні шрами залишаються на моїй руці.

Незабаром після того, як я одужав, я вийшов на вулицю в роликових ковзанах. Я хотів проїхатися по під'їзній доріжці, яка була зроблена з плоских металевих рейок. На вершині моя нога зачепилася. Я впав головою вперед, і в моїй голові застряг великий камінь. Була необхідна операція.

Це було схоже на полювання.

Це полювання закінчилося, коли мої батьки охрестили мене — пізно, якраз перед моїм Першим Святим Причастям. З дня мого хрещення нещасні випадки припинилися. Я більше ніколи не отримував таких серйозних травм.

Я живий.

Однак після хрещення почалися й інші досвіди.

Однієї ночі мені наснилося, що згорблена, монструозна постать кусає мої руки. Я пам'ятаю це дуже чітко. Коли я прокинувся, мої руки були вкриті кров'ю, ніби їх порізали лезом бритви.

Пізніше, коли я засинала, я відчувала присутність зла. Я відчувала щось, що лежало на мені або сиділо на мені. Я відчувала його вагу. Воно більше нічого не робило, але його присутність була безпомилковою. Я молилася своїми словами до Богородиці. Бабуся казала мені, що це єдине, що я можу зробити.

Однієї ночі, перед тим, як заснути, я відчув той самий тиск і відкрив очі. Я побачив огидну примару, приблизно півтора метра заввишки, що спускалася з ліжка. Це тривало лише три-чотири секунди. З Божої милості я сказав: «Я не боюся тебе.»

Після цього нічні заворушення припинилися.

З четвертого по шостий рік школи ми з батьками їздили щонайменше раз на місяць,

щоб відвідати бабусю й дідуся. Моя бабуся чудово готувала і пекла неймовірні торти. Вона часто подавала мені більше їжі, ніж я міг зробити, бо я був вибагливим у їжі.

Під час цих візитів я неодноразово бачив глузливих фігур за кухонним вікном, через дорогу — зазвичай коли мене заохочували поїсти. З часом це стало дивно знайомим. Я не розповідав батькам. Я боявся насмішок або звинувачень у поганій поведінці.

Нещодавно, під час прогулянки пізно ввечері з подругою, я знову побачив таку фігуру на іншому боці вулиці. Вони завжди виглядають однаково: темні, зморшкуваті, зношені, ледве понад метр заввишки і жахливо потворні. Я запитав у своєї супутниці, чи бачить вона це. Вона відповіла ні, злякалася і побігла додому. Я бачив це, мабуть, двадцять чи тридцять секунд.

Ці речі трапляються не постійно, але трапляються — коли Бог дозволяє це. З часом я зрозумів, що такі переживання ніколи не бувають без мети, навіть якщо ця мета зрозуміла лише пізніше.

Довіряйте його думкам

Якщо ти молишся про щось і сам встановив свій графік його здійснення, а добрий Бог каже: «Ще ні», не впадай у відчай. Це може означати, що Він готує для тебе щось краще.

Терпіння.

Не мрійте їсти фрукти, поки вони не дозріли. Не наполягайте на їзді на велосипеді з розхитаним кермом. Боже мислення перевершує ваше. Довіряйте Йому.

"Бо як небо вище за землю,
так і мої шляхи вищі за твої
і мої думки, ніж твої думки."
— Ісая 55:9

Не піддайтеся власному розуму. Не сумнівайтеся лише тому, що ви ще не бачите у своєму безпосередньому оточенні знаків Божої дії. Він уже діє. Він не зволікає. Він бачить більше, ніж ми. Він бачить початок і кінець, всю картину, повний візерунок благодаті.

Він також бачить у нас те, що потрібно спочатку підготувати, щоб те, про що ми просимо, не шкодило нам, а стало благословенням.

Часто Бог починає складати пазл з країв, тоді як ми тривожно стоїмо посередині і думаємо, що нічого не відбувається. Але Він знає весь задум. Він складає пазли докупи.

Бо Він — Бог.

"Довіряй Господу всім серцем,
І не покладайтеся на власне прозріння.
У всіх своїх шляхах визнай його,
і він зробить тобі шляхи прямим."
— Приповісті 3:5–6

Тож дякуйте. Вірте. Чекайте з надією.

ЛЮДИНА

Є

НЕЩАСНА

КОЛИ ВОНИ ЗОСЕРЕДЖУЮТЬСЯ

НА ЩО

ЇМ БРАКУЄ,

А НЕ НА БОГА,

У ЯКИХ ВОНИ

МАЮ ВСЕ.

Навколо світу

Іноді ігноровані новини

ПРОТЕСТИ

Розчаровані албанці

Заворушення не обмежуються ліберальними демократіями Західної Європи. З середини жовтня в Албанії спостерігається помітне зростання насильства під час антиурядових протестів, що почалися у травні. До недавнього часу демонстрації — головною вимогою яких була відставка прем'єр-міністра Еді Рами — залишалися переважно мирними.

Ситуація змінилася, коли молодші протестувальники, серед яких багато шкільників і студентів університетів, пов'язаних із «Поколінням Z», приєдналися до руху у більшій кількості. Громадські будівлі були атаковані, а також підпалі в кількох місцях, зокрема у штаб-квартирах міністерств освіти та інфраструктури, а також у поліцейському відділку. Поліція відповіла сльозогінним газом, гумовими кулями та світлошумовими гранатами. Протестувальники, багато з яких були в масках, використовували коктейлі Молотова та інші снаряди.

За повідомленнями, близько тисячі демонстрантів були затримані або заарештовані, кілька сотень притягнуті до відповідальності. Близько 300 осіб, включно з поліцейськими, потребували лікування в лікарні. Журналісти Reuters також отримали поранення від гумових куль.

Спостерігачі вказують на зростаюче розчарування серед албанців, яке ґрунтується на переконанні, що влада не відреагувала серйозно на суспільні скарги.

Уряд має обов'язок слухати свій народ, особливо коли невдоволення широко поширене і стійке. Мирний протест є легітимним проявом громадянської відповідальності і може служити загальному благу, коли інституції здаються нечутливими.

Однак легітимний протест серйозно підривається, коли він переходить у підпали, залякування та напади на громадські будівлі чи поліцію. Насильство не очищає справу; воно її корумптує. Водночас реакція держави має залишатися пропорційною. Застосування сили правоохоронцями морально можна виправдати лише тоді, коли воно необхідне, стримане і спрямоване на відновлення громадського порядку — ніколи не на покарання інакомислення.

Травми, отримані журналістами, також викликають занепокоєння. Вільна преса відіграє життєво важливу роль у суспільному житті, і ті, хто висвітлює місця заворушень, не повинні ставати прийнятними жертвами насильства з боку держави чи натовпу.

ВІЙНА І МИР

Тиск на Росію, але не презирство до росіян

Миру завжди можна бажати бажаного. Церква ніколи не прославляла війну, і кожна серйозна спроба припинити кровопролиття заслуговує на ретельну розгляд. Але мир не можна звести лише до відсутності активної боротьби. Перемир'я, яке винагороджує агресію, залишає жертв або залишає суверенну націю беззахисною, може стати лише паузою перед подальшою несправедливістю.

Католицьке моральне вчення наполягає на правді, справедливості та захисті невинних. Переговори щодо України не повинні розглядати українців як об'єкти переговорів великих держав. Жодне справедливе врегулювання не може бути побудовано, виключивши країну, яка найбільше постраждала.

Моральний мир має підтримувати суверенітет, захищати цивільних, забезпечувати безпеку від відновлення агресії та уникати легітимізації завоювання силою. Все, що менше, ризикує сплутати виснаження з справедливістю.

Тиск на російську державу може бути необхідним, поки триває агресія. Але такий тиск ніколи не повинен перетворюватися на зневагу до російського народу як народу. Моральне судження має розрізняти дії режиму та гідність людей, включно з тими, хто страждає під цим же режимом.

РОСІЯ

Воєнні перестановки

Державна дума, нижня палата російського парламенту, схвалила зміни у складі уряду. Хоча прем'єр-міністр офіційно запитав це, перестановки, схоже, готувалися в Кремлі.

Зміни стосуються переважно посад заступників прем'єр-міністра, кількість яких зросте з

восьми до дев'яти. Також відбудуться кадрові зміни на ключових адміністративних посадах. Дмитро Григоренко, близький соратник прем'єр-міністра Михайла Мішустина та нині заступник прем'єр-міністра та керівник урядового апарату, має бути замінений Іриною Окладниковою, яка нині є першим заступником міністра фінансів.

Ці кандидатури, здається, зміцнюють міністерство фінансів, яке є ключовим для забезпечення фінансування продовження війни. Вони також можуть свідчити про послаблення позиції Мішустіна. Важко передбачити, чи і коли Володимир Путін звільнить його. Такий крок, ймовірно, означатиме перехід від технократичної моделі управління до більш відкрито мобілізаційної системи, створеної для підтримки воєнних зусиль протягом багатьох років.

Серед можливих наступників Мішустина часто згадується міністр оборони Андрій Бєлоусов. Його вважають прихильником посилення державного контролю над економікою, включно з націоналізацією та централізованим управлінням.

Реорганізація держави навколо потреб війни — це не просто адміністративне питання. Воно має глибокі моральні наслідки. Коли економічне життя, державні інститути та політичне прийняття рішень дедалі більше підпорядковуються військовим цілям, гідність громадян зменшується. Люди стають інструментами держави, а не людьми, створеними за образом Божим.

Уряд має обов'язок захищати свій народ. Але він не має морального права мобілізувати національні ресурси для несправедливої агресії. Якщо мета економічної централізації — продовжити війну завоювання, то адміністративна ефективність такої системи лише поглиблює її моральну провину.

Технократична мова бюджетів, міністерств і призначень не повинна приховувати людську реальність: більше грошей на війну означає більше зброї, більше руйнувань, більше вдів, більше сиріт і більше могил.

ПОЛЬЩА – УКРАЇНА

Рік UPA

«Зрубати поляків до останнього» — такий наказ щодо Волині приписують Роману Шухевичу, тодішньому командувачу Української повстанської армії, УПА. Рішення Львівської обласної ради оголосити 2027 рік роком УПА, Романа Шухевича та Олега Ольжича, активіста Організації українських націоналістів, викликало сильні реакції в Польщі.

Польська влада та коментатори нагадали про відповідальність УПА за геноцид польських цивільних у Волині та Східній Малій Польщі. Лукаш Адамський із Центру Меросевського зауважив, що ті, хто стояв за цим рішенням, мали знати, що воно спричинить напруженість із Польщею.

«Вони знали, що дуже серйозні звинувачення тиснуть на Шухевича щодо його прийняття вбивств або особистих наказів вбивати поляків», — сказав Адамський.

Українська центральна влада намагається применшити значення суперечки. Посол України в Польщі Василь Боднар наголосив, що Київ не ідентифікує себе з рішенням Львівської обласної ради.

«Ми вже обговорювали це цього року. Я розумію, наскільки це питання чутливе для поляків», — сказав він.

Історична пам'ять — це не другорядна справа. Нації формуються не лише кордонами та інституціями, а й тим, що вони обирають шанувати. Вшановувати постатей, пов'язаних із вбивством цивільних, означає поранення пам'яті жертв і загрожувати примиренню.

Польський і український народи сьогодні стоять перед серйозним стратегічним і моральним викликом: вони повинні стояти разом проти російської імперської агресії. Але справжня дружба не може будуватися на мовчанні про злочини. Солідарність також не може змусити жертв геноциду забувати своїх загиблих.

Християнське примирення вимагає істини. Воно не вимагає ненависті, помсти чи колективної провини. Воно вимагає називати зло злом, вшановувати жертв і відкидати політичні міфи, які прославляють вбивць як патріотів без моральних сумнівів.

Україна має право захищати свою незалежність і вшановувати своїх справжніх героїв. Але захист національної ідентичності не повинен ґрунтуватися на реабілітації тих, хто причетний до етнічної різанини. Польща, зі свого боку, має говорити твердо, але розсудливо, пам'ятаючи, що справедливість і милосердя — не вороги.

Шлях уперед лежить у чесному історичному дослідженні, гідному вшануванні жертв, доступі до місць поховання та публічній мові, яка визнає страждання, не використовуючи їх для сучасної політичної вигоди. Лише правда може підтримувати примирення.

Єдиний ефективний засіб від зла

У багатьох табернакліях світу, з найрізноманітніших причин, я відчуваю себе ніби в гробниці, прихованій і повністю забутою. Моя Божественна дія дуже обмежена, бо так мало хто приходить поклонятися Мені, прийняти Мою євхаристійну любов, а потім передати її іншим душам.

Багато разів, і в багатьох аспектах, Господь Ісус запрошує нас залишатися з Ним у Найблаженнішому Таїнстві.

Між 2007 і 2016 роками певний бенедиктинський монах під час євхаристійних поклонінь отримував послання від Господа Ісуса. Вони були опубліковані у книзі *«In Sinu Jesu». «Коли*

серце говорить до серця», Angelico Press, 2016.

У цих посланнях ми знаходимо відповіді на багато питань, які турбують нас щодо суті поклоніння. Тож дозволимо словам Спасителя зігріти наші серця, вести нас у таємницю дружби з Його Божественним Серцем і принести багато плодів у повсякденному житті.

Де є віра в Мою справжню присутність, там буде поклоніння; і де є поклоніння, там Моя присутність притягне душі до Мого Євхаристійного Серця і піддасть їх, навіть здалеку, зцілюючій дії Мого Євхаристійного Обличчя.

Там, де мене виставляють на вівтарях, щоб отримати поклоніння, спокуту і товариство Моїх друзів — насамперед усіх Моїх священиків — Мої вчинки сповнені сили і плодності.

Віра, обожнювання і любов діють як рецептори; вони затягують Мою невидиму, але справжню всемогутність і активують її — у просторі та часі.

Те саме сталося з Моєю святою людяністю під час Мого земного життя: віра і любов Моїх друзів викликали чесноти Моєї Божественності, а разом із ними — невидиме сяйво, що діяло як у душах, так і поза ними, приносило зцілення, святість і благодать навернення.

Коли мене обожнюють у якомусь місці, Моя прихована дія в душах дивовижно посилюється. Це місце стає центром, звідки випромінюють любов, життя і світло на світ, поневолений ненавистю, темрявою і смертю.

Каплиці поклоніння — це не просто притулок для побожних душ. Вони є сяючими центрами інтенсивної Божественної дії, що простягається за межі стін каплиці — у домівки, школи й лікарні, а також у темні й холодні місця, де душі утримуються в рабстві Сатани — і що проникає в серця, зцілює хворих і кличе додому тих, хто відступив від Мене.

Саме тому праця вічного поклоніння — або навіть довшого щоденного поклоніння — має глибоко апостольський характер і позначена надприродною плодністю.

Якби тільки Мої єпископи могли це зрозуміти! Вони не вагалися б виконати прохання, яке отримали з Риму вже три роки тому. На жаль, вони покладаються на людські засоби, на плани, складені мудрими цього світу, і на програми, розроблені за короткозорими людськими принципами. І вони йдуть і будуть йти далі — від провалу до невдачі, від розчарування до розчарування.

Я не поставив єпископів над Своєю паствою, щоб вони керували нею, навчали і вели до святості лише своїми людськими здібностями і керувалися мудрістю минучого світу. *Я поставив їх як світло на ліхтарі, щоб світити в кожній темряві, і наділив їх Божественною силою та надприродними дарами, щоб вони могли здійснити те, до чого я їх покликав.*

Горе тим єпископам, які довіряють виключно людським рішенням проблем, що мучать Мою Церкву. Вони будуть гірко розчаровані, і багато душ буде втрачено для них, бо вони не взялися за надприродну зброю, яку я підготував для них для цього часу духовної війни.

Моя присутність у Найблаженнішому Таїнстві*, коли його навчають і сповідують, коли воно оточене поклонінням, любов'ю та щирим, щирим спокутом, є* ***єдиним ефективним засобом від зла, що переслідує Мою Церкву, і від страждань, що мучить Моїх священиків****. Мої шляхи — не Твої; Я не дію згідно з правилами світського успіху. Я*

дію в тихій, смиренній і прихованій реальності Моєї Євхаристійної Присутності.

Поклоняйтеся Мені, і сяйво Мого Євхаристійного Обличчя змінить обличчя землі — зцілить Моїх священиків, покликає грішників додому до Мого Серця і оживить серця втомлених і скорботних (як учні на дорозі до Еммауса), торкнувшись їх іскрою Божественного життя і вогнем Моєї євхаристійної любові.

Я кажу це не лише заради Тебе, коханий друже Мого Серця, а й заради тих, кому ці слова будуть передані, хто замислиться над ними і черпатиме натхнення любити Мене щедріше, щедріше. Я звертаюся до вас заради Моїх священиків. Ви будете здивовані, як ці Мої слова будуть прийняті. Вони оживлять і втішать багато священницьких душ.

Багато Моїх священиків почнуть проводити свій час у сяйві Мого Євхаристійного Обличчя і перебувати в близькості Мого проколотого Серця. Ось чого я бажаю від них. *Я бажаю привести всіх у сяйво Мого Євхаристійного Обличчя в святилищі Мого Відкритого* Серця (26 серпня 2010 року).

Ми читаємо Папу Лева

Життя має бути захищене з найбільшою турботою з моменту зачаття, а аборти та інфантицид мають бути рішуче відкинуті.

У передачі та вихованні людського життя, яке ніколи не слід відкидати, подружжя стають «співпрацівниками любові Бога-Творця і, певною мірою, його тлумачів» (Gaudium et spes, 50). Покликані взяти на себе цю людську і християнську відповідальність, подружжя зобов'язані керуватися правильним судженням, шукаючи добра для себе і своїх дітей, як народжених, так і майбутніх. Таке судження, яке самі подружжя мають зрештою сформувати перед Богом, вимагає, щоб їхня совість відповідала Божому закону, як це тлумачиться Вчительською владою Церкви у світлі Євангелія. Це усвідомлення люблячого єднання та плідності шлюбу спонукає Собор виключати можливість будь-якої «справжньої суперечності між божественними законами передачі життя і тими, що сприяють справжній подружній любові» (GS, 51). Натомість Собор зазначає, що «якщо йдеться про гармонізацію подружньої любові з відповідальною передачею життя», має зберігатися «відчуття взаємної самовіддачі та людського розмноження в контексті справжнього кохання» (там само). З цього випливає, що «життя має бути захищене з найвищою обережністю з моменту зачаття», і що «аборт і інфантицидство» мають бути рішуче відкинуті. (...)

Вчення Gaudium et spes про шлюбне та сімейне єднання таким чином призводить до презентації соціальної ролі сім'ї, яку описують як «школу глибшої людяності» та «фундамент суспільства» (GS, 52); нагадуючи всім, хто відповідає за соціальне життя, особливо в політичній та культурній сферах, що «вони повинні ефективно сприяти сприянню шлюбу і сім'ї» (там само). (...) Це завдання сьогодні нагальніше, ніж будь-коли раніше.

Загальна аудиторія, 21 жовтня 2026 року

У нашій зустрічі з Богом заповідь любові не є обов'язком чи чимось, що нам нав'язується. Насправді неможливо любити «за наказом». Любов до Бога — це потреба, властива людському бажанню, яка знаходить своє здійснення в спілкуванні з Ним. Тому наша любов може бути справжньою лише тоді, коли вона є відповіддю на Його любов, яка завжди передує нам. Отже, потреба в повноті, яка залучає всю людину: серце, душу і розум. (...) Завдяки глибокому зв'язку з Богом ми стаємо здатними дивитися на себе і на ближнього самим поглядом Христа, з Його точки зору. Таким чином егоїзм долається, і навіть любов до себе стає милосердною любов'ю: наше життя повертається до інших і стає даром для оточуючих. (...) ми не можемо по-справжньому любити Бога, якщо ця любов не переливається в любов до наших братів і сестер. Ми також не можемо по-справжньому любити ближнього, окрім як дітей того самого Отця, який першим полюбив нас у Своєму Синові Ісусі.

Angelus, 25 жовтня 2026 року

Продовжимо нашу спільну молитву за мир. 27 жовтня ми будемо духовно об'єднані з главами церков і релігійними лідерами, які зберуться в Ассізі на 40-ту річницю зустрічі, скликаної святим Іваном Павлом II. Ніколи раніше не було так очевидно, як сьогодні, що війни не лише сіють смерть і руйнування, а й збіднюють і руйнують світ. Нехай Господь надихне рішення на користь діалогу і миру! Після молитви

Angelus, 25 жовтня 2026 року

На мою думку

Диявол у Нью-Йорку: Попередження з тіні Манхеттена

Те, що почалося як тиха, трагічна рутина в районі Нью-Йорка, відкрило тривожну реальність невидимої духовної боротьби нашого часу.

Відставний поліцейський помер самотній у своїй квартирі. Він був членом місцевого стрілецького клубу та кількох громадських об'єднань, але сусіди згадували його як замкнуту людину, яка свідомо тримала світ на відстані. Коли його тіло знайшли — через кілька днів після смерті — слідчі знайшли набагато більше, ніж просто самотні речі відлюдькового державного службовця. На стінах висіли пентаграми, перевернуті хрести та явні символи демонічного заклику.

Однак справжнє значення знахідки зберігалося в коробках по всій квартирі: кілька десятків кілограмів ретельно організованих, конфіденційних архівів, що належали Церкві Сатани, заснованій у Сан-Франциско в 1960-х роках Антоном Сзандором ЛаВеєм.

Це була не просто колекція масово виробленого поп-культурного кічу. У сховку містилася оригінальна особиста кореспонденція від самого Лавея, внутрішні інструкції, реєстри членів секти, описи езотеричних ритуалів і сертифікати, що позначають послідовні ступені сатанинської ініціації.

Ще більш тривожно для віруючих було те, що документи містили явні, продумані стратегії, спрямовані на підрив католицької доктрини, висміювання таїнств і підрив Святої Матері. У цих файлах детально описані покрокові практики чорної магії, кодекси, що розкривали справжнє окультне значення символів, що нині всюдисущі у світських розвагах, а також записи, що описували навмисне проникнення у медіа та світські інституції.

Ключовий зміст Нью-Йоркського сатанинського архіву:

- Особисте, неопубліковане листування Антона Лавея
- Реєстри ініційованих членів та сертифікати ступенів
- Плани культурного проникнення через медіа та розваги
- Конкретні тактичні рекомендації щодо націлю на католицьку доктрину та практику

Таке відкриття ставить перед собою глибоку дилему. Природний католицький інстинкт при зіткненні з такою злобою — це негайне знищення — кинути ці богохульні твори у вогонь і очистити пам'ять про них. Однак з точки зору пастирського захисту та теологічного розпізнавання ця збірка є безцінним, первинним джерелом сховища. Для екзорцистів, демонологів і дослідників руйнівних культів вона є неприкрашеним кресленням того, як Ворог діє в сучасному суспільстві.

Тим, хто питає, чому католик, автор «На мою думку» у парафіяльному бюлетені, має займатися такими темними справами, відповідь очевидна: не можна захищати фортецю без розуміння тактики обложників. Святий Павло прямо застерігає нас не бути неосвіченими щодо задумів Сатани (2 Коринтян 2:11).

Реальність цих документів не є лише теоретичною; їхня духовна вага має відчутні наслідки. Надійне джерело, яке допомогло у первинному огляді архіву, розповіло про низку надзвичайних, тривожних подій у дні, що настали одразу після їхнього контакту з матеріалом.

«Ми пережили багато ситуацій, які не підлягали раціональному поясненню», — повідомило моє джерело. «Без попередження чи механічної несправності наш надійний автомобіль зламався саме тоді, коли ми мали вирушити у довгу подорож. Пізніше ми зупинилися на віддаленій автозаправці; одразу після оплати розвернулися і побачили, що будівля була зачинена, повна темрява і, здається, покинута.

"Коли ми намагалися опублікувати наші початкові результати, ми зіткнулися з незрозумілими технічними бар'єрами. Наш GPS повністю вийшов з ладу, і ми блукали вночі американською сільською місцевістю. До цього додалися гнітючі, мучні сни, неможливість відпочити і постійний, ірраціональний страх.

"Страждання раптово і повністю закінчилися лише тоді, коли ми звернулися до Таїнства Примирення в парафії Святого Станіслава в Баффало. Щойно було даровано відпущення гріхів, гноблення знялося."

Це свідчення слугує серйозним нагадуванням: демонічне царство — це не метафора. Але воно також слугує славним свідченням сили Таїнств. Там, де багато гріха і темряви, благодать Святого Сповіді стає ще більшою.

Архів залишається надійно захищеним у нейтральному, приватному місці. Відкривач не прагне фінансової вигоди чи сенсаційної слави від його існування. Якщо легітимні органи, що діють від імені Церкви, запитають доступ до вивчення цих матеріалів для захисту вірних, будуть вжиті заходи для їх безпечної передачі.

Навіть попередній огляд цих джерел змушує повністю переосмислити сучасну популярну культуру. «Фаустівська угода» — буквальний або духовний пакт із злом заради світської слави та впливу — не є середньовічною казкою. Вона залишається активною стратегією, яку використовують діячі індустрії розваг і суспільного життя. Креслення, знайдені в тій манхеттенській квартирі, показують, наскільки систематично секулярна культура була налаштована приймати богохульство під виглядом художнього вираження.

Дозвольте мені бути чітким: я не пропоную ці спостереження з пристрастю до сенсаційного і не бачу демона за кожною тінню. Я підходжу до цих питань з обома ногами, міцно стоячи на землі, заснований на холодному реалізмі та ортодоксальному католицькому вченні.

Ми живемо в епоху, яка зневажає надприродне, зводячи зло до простої психологічної конструкції. Проте в тихій квартирі в Нью-Йорку з'явилися конкретні докази того, що духовна боротьба, описана у Святому Писанні, триває. Ми повинні залишатися пильними, закріпленими в молитві і непохитно покладатися на захисну благодать Таїнств.

Молитва

Будь ласка, пам'ятайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наші молитви: Джим Ірвайн, Енн Сміт, Річард Фокс, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Ліліан Кокс, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь Люсі Каннінгем, Гілл Мері Вік, Браяна МакКінлі **та всіх, чиї ювілеї припадають приблизно в цей час.**

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Списки листопада доступні на ґанку. Поверніть їх якнайшвидше, будь ласка.

Chaplet of Divine Mercy: ця молитва і роздуми про незбагненну милість Божу, відкриту в Ісусі Христі, будуть обговорені у пісні *«Година милосердя»*, о **15:00 по п'** ятницях, починаючи з 13 листопада. Свята Фаустіна була закликана у своїх містичних видіннях молитися Chaplet of Divine «у спокуті за наші гріхи і гріхи всього світу», особливо біля ліжка вмираючих.

campbeltown@rcdai.org.uk www.stkieranscampbeltown.org
https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Благодійний траст, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876

Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, церква Святого Кірана, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160